

Waor of niet waor?

Dick van Bloemendaal, *tekening* Gerard Schut

Hele kleine verhaoltsjes die soms warkeluk gebeurd bin en verhaoltsjes die ik uut mun duum 'ezeugen het. Vur julie un vraag, mar vur mien un weet, welke wel of niet waor bin.

De bunzem

Dit wordt un verhaoltsje mit un vies luchtje dur an. Ut gaot over twee bunzems : ut marterachtug beestje en un jong die op comando hevige wienden laoten kan.

Dat jongetje heet Hendrik van de Roest en hie woent in de buurtschap Volenbeek. Samen mit z'n kammeraoien gaot'ie dageluks naor de school an de Pepiermakerstraot. Z'n beste kameraoien bin Gert Jacobs, Harmen van Diest en Jan Elbersen. Drie jonges kommen van un boerderie of, behalve Jan.

Jan z'n vaoder, Wim Elbersen, is los arbeier, die warkt as un boer effen un knecht nodug het en vur de rest van de tied loopt'ie bie huus en in de bossen roendum Putten en Armelo. Wim is un echt natuurmins, die vaak streupt mit zun bunzem. Die het'ie zelf hellemaol ofe'richt vur ut streupen op knienen. Meestal wordt dat e'daon mit un fret, mar Wim gebruikt liever un bunzem. Vur dat streupen het Wim al un paor keer in de bak e'zeten, umdat'ie betrapt was deur Gijs de schut, de jachtopziener uut de buurt. As'ie weer us vast zat, zei Jan altied dat z'n vaoder mit betaold verlof was in Dedemsvaort. De bunzem zat in un oud kiepehok mit un ruume loop dur um.

In de grote vekantie leupen de jonges alle dagen bie huus, want op vekantie gaon deeën ze nooit. Ze prakkezeerden van alles uut om dur eigen mar bezug te houwen. Op un vekantiedag zatten ze mit z'n vieren bie Jan thuis op de bank vur ut huus en zoender

iets te zèègen leut Hendrik un knetterede en vieze stinkende wiend, waarop de are jonges snel wegluchten um uut de stank te kommen. Ze verveelden dur eigen stierluk, tot dat Jan op ut idee kwam um un wedstrijd te doen wie of dur ut langst bie de bunzem in ut hok kos blieven.

As eerste ging Gert naor binnen en nao twee minuten kwam'ie dur uut mit z'n neus dichte'knepen. Toen was ut de beurt an

Harmen, die nao vuuf minuten mit un blauwe ope'blaozen kop uut ut hok kwam. Vur Jan, die toen an de beurt was, was ut geen enkel probleem um un kwartier bie de bunzem in ut hok te wezen. Logisch, want elke week mos'ie ut hok schoonmaken en veurzien van vars strooi.

Hendrik was as leste an de beurt en hie wou mit alle geweld winnen, en door had'ie un mooi truukje vur bedocht. Zodra hie in ut hok was, leut'ie un beste vieze stinkende scheet en in de kortste keren vleug de bunzem ut hok uut en had Hendrik de wedstrijd e'wunnen, wel niet helemaal volgens de regels, mar umdat de bunzem niet meer in z'n nachthok wou, was de wedstrijd beslist in ut veurdeel van Hendrik. As pries kreeg Hendrik drie knikkers. En, of je ut willen geleuven of niet, de uitdrukking "vur un scheet en drie knikkers" komt hier vandaon.

+++